

Araf

– NurettinÖnder · 20 Mart 2012

-----kıyam eder gece
secde secde sana gelimliğimdir yar
-her karanlıktan öte--

desem ki,

apansız düşlerim düşer yürek evine

desem ki,

katmanlarına sarınırım hayal ötenin
desem ki gayyadan ötedir her senden ıramam
sensiz yaralıyım
senden aldığım yaralarım

aşkın sorgusuz nevine düşsün çöl
üşsün ateş
yanan teninden yeniden sevişme türeyişime
atsam dipsiz bir kuyuya edebi
yeni baştan
yeni baştan sende yok olsam
sevdanın edebinde edepsizleşsem

kırmızı bir mürekkepte gizlidir dudakların
öpüşlerim yazılsın dudak kenarına
yeniden
köpük köpük bir denizin
kenarında seninle boğulsam

gülün göbeğinde mühürleşsin sevişmelerimiz
dikene inat acıtılsak
tılsımı çözülsün bülbülün şakımasındaki zâr
aşkı intizârdan çekerek çözülsün

desem ki,
ölüm anıma kusan aşk şerbeti nefesin
desem ki,
içimdeki çöllerimin efendisisin

korkumun öte kıyısında durursun
telaşlarıma gidişlerinin hezeyanı
ağlatan bir yalnızlık mahpusluğudur vedaların
susuzluğuma katmerli cilasındır sana yanmışlığım

kıldan ince geçidimdir sensizlik
beni çeken bir şeylerin telaşı dağılır düşümde
her şey mümkün belki
her şeye değer kılımlığında
her şeyin bedelini çekerim
-- lâ/kin..!!--
sensizliğin dışında

Nurettin Önder